

Η Δ' Στάση των Χαιρετισμών στην Ι.Μ. Ταξιάρχου Μιχαήλ του Ρουκουιώτου Σύμης

/ [Ιερές Μονές](#)

Με ιδιαίτερα κατάνυξη και ιεροπρέπεια εψάλη το εσπέρας της Παρασκευής 20 Μαρτίου 2026, από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σύμης κ. Χρυσόστομο η διατεταγμένη ακολουθία των Δ' Χαιρετισμών προς την Υπεραγία Θεοτόκον, στην παλαιόφατη Ιερά Μονή Ταξιάρχου Μιχαήλ του Ρουκουιώτου Σύμης

Ο Σεβασμιώτατο χοροστάτησε συμπαραστατούμενος από τον Αιδεσ. Πρωτοπρ. π. Στέφανο Μακρή, Γεν. Αρχιερατικό Επίτροπο και Ιεροεπιστάτη της Μονής και τον Ιεροδιάκονο π. Πάυλο Τερεζάκη. Το ιερό αναλόγιο διακόνησε σεμνοπρεπώς ο Ιεροψάλτης κ. Ελευθέριος Ξηράκης μεθ' ετέρων. Εκκλησιάστηκαν ο Διοικητής της Δ.Α.Ν. Σύμης, Συνταγματάρχης κ. Νικόλαος Βλαστουδάκης και ο Διοικητής του 549 ΤΕ Αντισυνταγματάρχης κ. Ευάγγελος Καρσιώτης, με ολιγομελή στρατιωτική συνοδεία.

Προ της απολύσεως ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε εκ μέσης καρδιάς σύντομο κήρυγμα περί του Προσώπου της Υπεραγίας Θεοτόκου, αφορμώμενος από τον αποψινό Οίκο της Δ΄ Στάσεως, “Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν, ὀρῶμεν τὴν ἁγίαν Παρθένον...” ο οποίος αναφέρεται στο Ιερό Πρόσωπο της Παναγίας μας και παρουσιάζει την Υπεραγία Θεοτόκο ως «φωτοδόχον λαμπάδα», δηλαδή ως εκείνη που δέχθηκε μέσα Της το Ἄκτιστο Φως και το προσφέρει σε όλους εμάς που βρισκόμαστε «εν σκότει παραπτώσεων», γεγονός το οποίο δεν είναι απλό ποιητικό σχήμα, μία βαθιά θεολογική αλήθεια.

Ο κόσμος μας συχνά ζει μέσα σε πνευματικό σκοτάδι, διότι ευρίσκεται μακριά από τον Θεό, βιώνοντας έτσι σύγχυση, φόβο και αβεβαιότητα. Και μέσα σ’ αυτή την νύχτα, η Παναγία γίνεται φως, γιατί κράτησε μέσα Της τον ίδιο τον Χριστό, «το Ἄυλον Φως». Δεν είναι επομένως η πηγή του φωτός, αλλά η λαμπάδα που το φανερώνει, που το μεταδίδει. Η μεταλαμπάδευσις αυτή πως επιτελείται; «οδηγεί προς γνώσιν θεικὴν ἅπαντας». Μας οδηγεί δηλαδή στην γνώση του Θεού — όχι μία διανοητική γνώση, αλλά μία ζωντανή εμπειρία σχέσης με Εκείνον. Η Παναγία δείχνει τον δρόμο: ταπείνωση, υπακοή, καθαρότητα καρδιάς. Αυτά είναι που επιτρέπουν στο φως του Θεού να κατοικήσει και μέσα μας.

«Αυγή τον νούν φωτίζουσα» — φωτίζει τον νού μας. Πόσο το έχουμε ανάγκη! Ο νούς μας σκοτίζεται εύκολα από μέριμνες, πάθη και λογισμούς. Όμως, όταν πλησιάζουμε την Παναγία με πίστη, εκείνη μας οδηγεί στον Χριστό, που είναι το αληθινό φως, και τότε αρχίζουμε να βλέπουμε καθαρά τον εαυτόν μας, τον πλησίον μας, και τον Θεό. Ας ζητήσουμε, λοιπόν, από την Παναγία να γίνει και για εμάς «φωτοδόχος λαμπάδα», να δεχθούμε κι εμείς το φως του Χριστού στην καρδιά μας. Και τότε, όχι μόνο θα φωτιστούμε, αλλά θα γίνουμε κι εμείς μικρά φώτα για τους γύρω μας.

